

Dzieje Słowian i świata na tle religii – 64

15 kwietnia 2023

Ery zodiakalne w dziejach świata i religii

Podział na ery w dziejach świata wynika z ruchu precesyjnego Ziemi. Precesja jest to zjawisko przejawiające się wykonywaniem przez oś Ziemi ruchu po powierzchni bocznej stożka o wierzchołku w środku Ziemi. Innymi słowy, oś ziemską kreśli na tle nieba okrąg w rejonie biegunów. Zakreślenie pełnego okręgu trwa około 26 800 lat. Okres ten nazwano rokiem platońskim lub Wielkim Rokiem. Dzieląc cykl precesji na dwanaście części, otrzymujemy okres 2150 lat przypadający na każdy znak zodiaku, okres ten nazwany jest „erą”. Wynika z tego, że co około 2150 lat wschód Słońca o poranku w dniu równonocy wiosennej występuje w innym znaku zodiaku, a obserwowane konstelacje cofają się w stosunku do ich normalnego cyklu rocznego.

Pojęcie „nowego wieku”, czyli „ery”, jest jednym z istotnych spośród wielu astronomicznych i astrologicznych metafor w „Biblii”. Różne daty podawane są przez różne źródła odnośnie okresów położenia punktu Barana w odpowiednich gwiazdozbiorach, lub znakach zodiaku o tej samej nazwie. Pomiedzy erami występowały okresy przejściowe nawet do 150 lat, dlatego istnieje odchyłka w ich datowaniu. Podział er przyporządkowanych do znaków zodiaku można oszacować następująco: Era Byka – 4500 r. p.n.e. – 2350 r. p.n.e., Era Barana – 2350/2300 r. p.n.e. – 200/150 r. p.n.e., Era Ryb – 200/150 r. p.n.e. – 1950/2000 n.e., Era Wodnika – 1950/2000 r. n.e. – 4100/4150 r. n.e.

„Biblia” generalnie odzwierciedla symboliczną wędrówkę poprzez trzy ery zodiakalne, zapowiadając czwartą. W religii sumeryjskiej bogów Anunnaków każda era była przypisana innemu bogu, który miał objąć władzę nad Ziemią.

W Erze Barana wyznaczonym przez Anunnaki władcą Ziemi miał zostać Marduk, bo jego identyfikowano z Baranem. Nie chciano jednak do tego dopuścić ze względu na jego mroczny i nieobliczalny charakter. W związku z tym wynikła wojna pomiędzy Mardukiem i jego zwolennikami a resztą Anunnaków. Ale w końcu Marduk posiadał władzę nad Ziemią. W „Biblii” natomiast aspekty, które dotyczyły się Marduka, zostały przypisane Jahwe, czyli Jahwe (Jehowa) zastąpił Marduka i do Ery Barana został przypisany Jahwe.

W „Biblii”, kiedy Mojżesz schodzi z domniemanej góry Synaj z dziesięcioma przykazaniami po spotkaniu z Jahwe, i widzi ludzi oddających cześć złotemu cielcowi, rozbija kamienne tablice. Nakazuje swojemu ludowi, by się oczyścił, zabijając się nawzajem. Złoty byk jest astrologicznym Bykiem, a Mojżesz reprezentuje nową erę – Barana. Dlatego Żydzi do dziś wciąż trąbią w barani róg. Mojżesz reprezentuje nową Erę Barana, a w nowej erze każdy musi porzucić poprzednią erę i poprzednie wierzenia. Inni bogowie w innych religiach także wskazują to przejście. Mitra, przedchrześcijański bóg irański, czczony na Bliskim Wschodzie i Rzymie, zabił byka w tej samej symbolice. Nowy bóg w nowej erze nie życzy sobie, aby wierni oddawali cześć staremu bogu ze starej ery.

Jahwe, zastępując Marduka w „Biblii”, był związany z zodiakalnym Baranem, bo to w tej erze Marduk miał objąć rządy nad Ziemią. Dlatego w „Biblii” w wielu miejscach potępiany jest Baal, który reprezentował Erę Byka, a chwalony Jahwe, który reprezentuje Erę Barana. Ale to była tylko zamiana jednego gadziego boga na drugiego. Żydzi zamienili Marduka na Jahwe i Baala na Jahwe, ale nadal pozostawili kananejskie obrzędy religijne.

Jezus natomiast reprezentuje nową Erę Ryb, składa ofiarę z siebie, jako „Baranek Boży”. Nakazuje oczyszczenie i odnowę, przekazuje nowe przykazania. Jezus jest postacią przewodnią następnej po Baranie, Ery Ryb. Symbolika ryb, rybaków i znaku Ryb pojawia się bardzo często w „Nowym Testamencie”. Ponadto dzień narodzin Jezusa stał się początkiem obecnej ery. W chrześcijaństwie Jezus, w islamie Mahomet, a w Indiach, Tybecie i Chinach nową erę i Nowe Przymierze reprezentuje Budda.

W „Ewangelii Marka” (14:13-16) i „Łukasza” (22:10-13) – gdy uczniowie spyтали Jezusa, gdzie odbędzie się Pascha, odparł: „Kiedy wejdziecie do miasta, ujrzyście człowieka niosącego dzban z wodą. Idźcie za nim do domu, do którego wejdzie”. Ten fragment jest jednym z najlepiej odkrywających wszystkie astrologiczne konotacje. Człowiek niosący dzban z wodą to Wodnik, który reprezentuje erę nastającą po Erze Ryb. Kiedy Słońce opuści Erę Ryb, wtedy Jezus-Słońce, wejdzie do „domu” Wodnika. Opisana sytuacja nawiązuje do Nowego Przymierza w tamtych czasach, ale symbol Wodnika mówi także o Nowym Przymierzu w przyszłych, naszych nowych czasach. Wodnik symbolizuje nadchodzącą nową erę – erę wiedzy, prawdy, nauki i postępu.

Ciąg dalszy nastąpi

Autorstwo: Stan Rzeczy

Źródło: WolneMedia.net